UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Victoris Mavri, cuius meminit S. Ambros. in Lucam, lib. 7. cap. 13. ex eo quod à Maximiano notario conscriptu[m] est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Visual Library

Hiſt lib. 13 cap. 38
Lib. 6 ca. 21.

Nicephorus: licet Socrat. caſtaneam eam fuiſſe afferat Quicquid id eſt, effecerunt ſanè ſcriptores illi, vt arbor illa feliciſſima, ſanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoria hominum perſeueret, & ſit in poſterum permanſura, longè beatior ficu Romulea, Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana quercu; quam clariſſimus orator, ſcriptorum ſuorum monumentis perpetuitati conſecrandam putauit.

Lib 1 de legib.

MARTYRIVM S. VICTORIS MAVRI, cuius meminit S. Ambroſ. in Lucam, lib. 7. cap. 13. ex eo quod à Maximiano notario conſcriptũ eſt.

C Baro. to. 2. & 3. Anna. Eccl.

* Circa annum Domini 303 perſecutionis vero ſecundum 8 Maij.

QVo* tempore Maximianus Imperator impius, in Mediolanenſi ciuitate atrocem in Chriſtianos perſecutionem excitabat, fuit illic miles quidam, natione Maurus, Victor nomine, egregia profectò in Deum pietate, & fortitudine eximia; qui de religione Chriſtiana apud Imperatorem accuſatus, conſtanter fidei ſuæ profeſſionem edidit. Cuius virtute conſtantiaque commotus Imperator, horrendas illi minas ſuppliciaque propoſuit, niſi dijs ſacrificia offerre proponeret. Cumque contemptis minis atque tormentis, Victor iterata voce reſponderet, Chriſtianus ſum, & Chriſto cuius ſpiritu nutrior me totum ab ineunte ętate conſecraui, & vnica mea ſalus, & virtus Chriſtus eſt: miſſus in carcerem, ſex diebus totidemq́; noctibus omni cibo potuq́; deſtitutus, ſqualoré pertulit. Septimo verò die tribunali oblatus, cùm eâdem imo maiore animi conſtantia, impura deorum ſacrificia execraretur, fuſtibus cæſus eſt, præcone voce maxima aſſiduò clamante: Sacrifica dijs: qui-

Victor apud Imperatorẽ, conſtanter ſe Chriſtianum profitetur.

Mittitur in carcerem.

Fuſtibus cæditur.

bus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bus Imperator & omnes diuinos honores attribuunt. At martyr contra vocem exaltans clamabat: Iam dixi, iterumq́ue dico, me dæmonijs non ſacrificare, ſed vni Deo cui meipſum ſacrificium laudis offero. Tunc Imperator eum in carcerem abduci iuſſit: vbi toto triduo exacto, iterum ad certamen vocatus eſt. Adfuit martyr alacritate incredibili, & ſacrificare iuſſus, reſpondit: Profectò exiſtimo & ſanctiſſimis Chriſtianæ religionis ſacris, quibus initiatus ſum, & hac mea canitie indignum eſſe, vt à te homine corruptibili, & nulli nó calamitati obnoxio coactus, collatam mihi à Chriſto gratiam deſeram. Hoc dicto non ſegniter prouocatus Imperator, iterum fuſtibus martyrem ſanè atrociter mactari iuſſit. Sed martyr omnes plagas clypeo orationis excipiens, dolores non ſenſit, ſicque Dominum precatus eſt: Domine Ieſu Chriſte cuius annona quotidie nutrior, adiuua me in pœnis.

Iterũ fuſtibus cæditur.

Ea re fractus Imperator, rurſus eum carceribus mancipari iuſſit: & Anolino, qui ei à conſilijs erat, mandauit, vt martyrem quoquo modo in ſuam ſententiam pelliceret. Et ille quidé miſit continuò homines dicendi fallendiq́ue ſatis peritos, qui multis blanditijs & promiſſis ingentibus, martyris animum pertentabant, ſed nullo prorſus operæ precio. Tunc verò Imperator graui commotus ira, omnia tormentorum genera expediri, & in martyris conſpectum adduci præcepit. At Victor: Hæc tu quidem, inquit, ô Imperator, mihi tormenta minaris, ſed longè tibi maiora, in iuſto illo extremi iudicij die, à DEO parata ſunt. Imperator non ferens hanç dicendi libertatem, ſimu',

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

que ratus ſe contumelia affici, iuſſit feruenti plumbo totum martyris corpus perfundi. Sed accidit vt orante martyre, plumbum inſtar aquæ è fonte manantis, corpus eius refrigeraret. Quæ res ingentem ipſi Imperatori admirationem commouit. Vindictæ tamen cupiditate inflammatus, ad Vercellinam portam abduci mandauit. Milites autem cùm ibidem Imperatoris ſententiam in martyrem diutius expectarent, ſomno oppreſſi, martyrem indè abeuntem non ſenſerunt. Expergefacti verò eum inſecuti ſunt, atque in ſtabulo ante equorum ora precibus latitantem inuenerunt.

Bulliente plumbo perfunditur.

Tum verò varijs eum iniurijs afficientes foras eduxerunt; ac tandem Imperatoris ſententia capitis damnatum, in ſylua, quæ Dunlinus vocitatur, truncârunt. Cùm autem ad ſupplicium raperetur, conuerſus ad carnifices: Dicite, inquit, Imperatori hoc anno illum è vita abiturum. Vt verò ad locum cædi deſtinatum ventum eſt, oculis manibuſque ad cælum ſublatis, dixit: Gratias ago tibi Domine Ieſu Chriſte, quòd me à ciuibus meis Nabore ac Felice, Sanctis tuis, non ſeparaueris. Quo dicto intrepidè ceruicem gladio ſubiecit. Imperator autem vt martyris gloriã ſempiterna obliuione inuolueret, corpus eius beſtijs deuorandum obiecit. Sed illæ nullam non modò feritatem ſacris reliquijs intulerunt, ſed etiam intactum inuiolatumque ab incurſu ſceleratorum hominum conſeruarunt. Tunc Imperator tanta rei nouitate ſtupefactus, ſepulturæ honorem martyri conceſſit: quem Marinus Antiſtes non longè ab ea ſylua, belluis & feris illico cedentibus, qua potuit reuerentia impendit. Ego Maximianus notarius, ab infantia Chriſtianus,

S. Victor prædicit interitum Maximiani Imp.

Fuerunt hi martyres etiam Afri, idcirco ciues ſuos vocat.

Decollatur S. Martyr.

Miraculum ad Sanctum cadauer eius.

nus,

us,qui licet paganiſmi iuramento me conſtrinxerim, tamen hoc martyris certamen, quod com oculis inſpexi, noctu ad luminaria in ſcriptis redegi, & fideli narratione ad poſteritatem tranſmiſi.

Porrò Gregorius Turonenſis magnificam inclyti huius martyris memoriam apud Mediolanenſium vrbem eſſe teſtatur, quòd ſępiùs vinctos à bergaſtulis diſſoluat, captiuoſque liberos abire permittat. Et quidem Apollinaris, cùm interfecto apud vrbem Romam Victorio Duce, ab incolis loci illius, ſine vlla vnquam redemptionis ſpe, in captiuitatem abriperetur, exilioque mulctatus, apud Mediolanum degeret, & adueniente S. Victoris feſtiuitate vigilijs intereſſet, proſtratuſque coram ſepulchro Sancti impenſiùs oraret: audiuit duos quoſdam pauperes, familiari colloquio admirandas martyris virtutes prædicare, alterumque alteri certò affirmantem, ea nocte quendam à miſeranda captiuitate eiuſdē martyris virtute abſoluēdum. His auditis Apollinaris quaſi quodam auſpicio ex Dei nutu admonitus, iterum atque iterum ad martyris prouolutus tumulum orauit, vt ſaluus in patriā abſcedere poſſet. Moxq; vocato puero, equum ſterni præcepit, quo conſcenſo, præſidio beati martyris euaſit.

Turonenſis de gloria martyrum lib. 1. cap. 45.

Vigiliæ in eccleſijs in feſtis Sanctorum.

VITA S. STANISLAI EPISCOPI *Cracouienſis & Martyris. ex ea quæ eſt prolixè per D. Ioannem Longinum, Canonicum Cracouienſem.* *Paſſus eſt temporibus Gregorij Septimi, Romani Pontificis, circa annum ſalutis 1078, à quo rex impius eius interfector, regno ſolenni ritu priuatus eſt, regnumq; ipſum ſacris eſt interdictum.*

* Genebrardus in chronico.